

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2371/2002,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2002,

elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmä perustettiin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92 ⁽³⁾. Mainitun asetuksen mukaan neuvoston on päätettävä siihen tarvittavista muutoksista 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä.
- (2) Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisala kattaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen, hoidon ja hyödyntämisen sekä vesiviljelyn, kuten myös kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen silloin, kun tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä tai sitä harjoittavat jäsenvaltioiden kalastusalueet tai kansalliset, ottaen huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 117 artiklan, sanotun kuitenkin rajoittamatta lippuvalltion ensisijaista vastuuta.
- (3) Koska monet kalakannat vähenevät edelleen, yhteistä kalastuspolitiikkaa olisi kehitettävä siten, että varmistetaan kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus elävien vesiluonnonvarojen kestävällä hyödyntämisellä, mikä perustuu moitteettomiin tieteellisiin lausuntoihin ja ennalta varautumisen periaatteeseen, mikä perustuu samoihin näkökohtiin kuin perustamissopimuksen 174 artiklassa tarkoitettu ennalta varautumisen periaate.
- (4) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena olisi sen vuoksi oltava elollisten vesiluonnonvarojen ja vesiviljelyn kestävä hyödyntäminen osana kestävää kehitystä ja ottaen tasapainoisella tavalla huomioon ympäristöä koskevat, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.
- (5) On tärkeää, että yhteisen kalastuspolitiikan hoitoa ohjaa hyvän hallintotavan periaate ja että toteutettavat toimenpiteet ovat keskenään yhteensopivia ja yhdenmukaisia muiden yhteisön politiikkojen kanssa.
- (6) Kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksen hoitoon monivuotista lähestymistapaa, joka sisältää turvallisten biologisten rajojen puitteissa olevien kalakantojen monivuotiset hoitosuunnitelmat. Turvallisten biologisten rajojen alapuolella

olevien kalakantojen osalta on ehdoton etusija monivuotisten elvytysuunnitelmien vahvistamisella. Näihin kantoihin kohdistuvaa pyyntiponnistusta saatetaan joutua tieteellisten lausuntojen perusteella vähentämään merkittävästi.

- (7) Näissä monivuotisissa suunnitelmissa olisi vahvistettava tavoitteet kyseisten kalakantojen kestäväälle hyödyntämiselle, niiden olisi sisällettävä pyyntisäännöt, joissa vahvistetaan, miten vuosittaiset saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajat on laskettava, ja niissä olisi säädettävä muista erityishoitoimenpiteistä ottaen huomioon myös muille lajeille aiheutuvat seuraukset.
- (8) Monivuotisten suunnitelmien sisältö olisi suhteutettava kalakantojen säilyttämistä koskevaan tilanteeseen, niiden elpymisen kiireellisyteen sekä näiden kalakantojen ja niiden pyytämiseksi harjoitettavan kalastuksen luonteeseen.
- (9) Sellaisten kantojen, joille ei ole vahvistettu monivuotisia suunnitelmia, kestävä hyödyntäminen olisi varmistettava asettamalla rajat saaliille ja/tai pyyntiponnistukselle.
- (10) Olisi säädettävä siitä, miten jäsenvaltiot tai komissio voivat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille.
- (11) Jäsenvaltioille olisi annettava lupa toteuttaa kaikkiin kalastusalueisiin sovellettavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisällä edellyttäen, että toteutettavien toimenpiteiden koskiessa toisten jäsenvaltioiden kalastusalueita, ne ovat syrjimättömiä ja niiden johdosta on edeltäkin kuultu osapuolia ja ettei yhteisö ole toteuttanut kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastuksenhoitoa koskevia toimenpiteitä.
- (12) Yhteisön laivastoa olisi supistettava, jotta se vastaisi käytettävissä olevia vesiluonnonvaroja, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi turvauduttava erityistoimenpiteisiin, joihin sisältyvät kalastuskapasiteetille vahvistettavat viitetasot, joita ei saa ylittää, erityinen yhteisön järjestely kalastusalueiden romuttamisen edistämiseksi sekä kansalliset laivastoon lisäämis- ja poistojärjestelyt.
- (13) Kunkin jäsenvaltion olisi pidettävä kalastusalueista kansallista rekisteriä, joka olisi annettava komission käyttöön jäsenvaltioiden laivastojen koon seuraamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 27.8.2002, s. 284.

⁽²⁾ Lausunto annettu 5. joulukuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98 (EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1).

- (14) Voimassa olevat säännöt, joilla rajoitetaan vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeiden sisällä, ovat toimineet tyydyttävästi ja edistäneet säilyttämistä rajoittamalla pyyntiponnistusta yhteisön herkimmillä vesillä sekä suojelleet perinteistä kalastustoimintaa, josta tiettyjen rannikkoyhteisöjen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys on suuresti riippuvaista. Näin ollen niiden soveltamista olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2012.
- (15) Vaikka muutkin yhteisön lainsäädäntöön sisältyvät pääsyräjoitukset olisi pidettävä toistaiseksi voimassa, niitä olisi tarkistettava sen arvioimiseksi, ovatko ne tarpeen kestävän kalastuksen turvaamiseksi.
- (16) Kalastusalan epävarman taloudellisen tilanteen ja tiettyjen rannikkoyhteisöjen kalastuksesta riippuvuuden vuoksi on tarpeen varmistaa kalastustoiminnan suhteellinen vakaus jakamalla kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että jako perustuu kullekin jäsenvaltiolle kalakannoista kuuluvaan ennakoitavissa olevaan osuuteen.
- (17) Tällä vakaudella olisi kantojen väliaikaisen biologisen tilanteen vuoksi toisaalta turvattava niiden alueiden erityistarpeet, joiden paikallinen väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, siten kuin neuvosto on päättänyt tietyistä yhteisön 200 meripeninkulman kalastusvyöhykkeen 1 päivänä tammikuuta 1977 voimaan tulevaan perustamiseen liittyvistä ulkoisista näkökohdista 3 päivänä marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä VII.
- (18) Tavoitteena oleva suhteellisen vakauden käsite olisi näin ollen ymmärrettävä juuri tällä tavoin.
- (19) Yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi yhteisön kalastusta koskevaa valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmää vahvistettava ja vastuunjako jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä entisestään selkiinnytettyä. Tässä tarkoituksessa on aiheellista sisällyttää tähän asetukseen keskeiset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset, joista osa jo sisältyy yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾. Mainitun asetuksen on pysyttävä edelleen voimassa, kunnes kaikki tarvittavat täytäntöönpanosäännöt on annettu.
- (20) Valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset ja toisaalta kalastusalueiden päällikköjen ja kaupanpitämisketjun toimijoiden velvollisuudet määrittelevät jäsenvaltioiden ja komission erilaiset velvollisuudet.
- (21) Yhteisön olisi voitava pienentää kalastusmahdollisuuksia, jos jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kalastusmahdollisuudet. Jos on osoitettu, että jäsenvaltion suorittamasta kalastusmahdollisuuksiensa ylittämisestä on aiheutunut vahinkoa jollekin toiselle jäsenvaltiolle, olisi tämä vähennys osoitettava osittain tai kokonaan tälle toiselle jäsenvaltiolle.
- (22) Jäsenvaltiot olisi veloitettava toteuttamaan välittömästi toimenpiteitä sellaisten vakavien rikkomusten jatkumisen estämiseksi, jotka on määritelty sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä 24 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 ⁽³⁾.
- (23) Komission olisi voitava toteuttaa välittömästi ehkäiseviä toimenpiteitä, jos on näyttöä siitä, että kalastustoiminta saattaa aiheuttaa vakavan uhan elävien vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.
- (24) Komissiolle olisi annettava tarvittavat valtuudet, jotta se voisi suorittaa valvontavelvollisuutensa ja arvioida, miten jäsenvaltiot toteuttavat yhteistä kalastuspolitiikkaa.
- (25) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi on tarpeen lujittaa kaikkien asianomaisten viranomaisten välistä yhteistyötä ja yhteensovittamista, erityisesti vaihtamalla kansallisia tarkastajia ja säätämällä, että jäsenvaltioiden on pidettävä yhteisön tarkastajien, muiden jäsenvaltioiden tarkastajien ja komission tarkastajien laatimia tarkastuskertomuksia tosiseikkoja todennettaessa yhdenvertaisina omien tarkastuskertomuksiensa kanssa.
- (26) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (27) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen edistämistä varten olisi perustettava alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia, jotta yhteinen kalastuspolitiikka voisi hyötyä asianomaisten kalastajien ja muiden alan toimijoiden tietämyksestä ja kokemuksesta ja jotta siinä voitaisiin ottaa huomioon yhteisön eri vesialueilla vallitsevat erilaiset olosuhteet.
- (28) Sen varmistamiseksi, että yhteisen kalastuspolitiikan käytettävissä ovat parhaimmat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, komissiolle olisi oltava apunaan tarkoitukseen soveltuva komitea.

⁽¹⁾ EYVL C 105, 7.5.1981, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1965/2001 (EYVL L 268, 9.10.2001, s. 23).

⁽³⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (29) Elävien vesiluonnonvarojen kestävän hyödyntämisen perustavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen ja aiheellista säätää näiden luonnonvarojen säilyttämistä ja hyödyntämistä koskevat säännöt. Perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (30) Asetukseen (ETY) N:o 3760/92 tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja merkityksen vuoksi mainittu asetusta olisi kumottava. Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annettu asetusta (ETY) N:o 101/76⁽¹⁾, jonka kaikki keskeiset säännökset ovat menettäneet merkityksensä, olisi myös kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Soveltamisala ja tavoitteet

1 artikla

Soveltamisala

1. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvat elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen, hoito ja hyödyntäminen, vesiviljely sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, jos tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalukset tai, lippuvallion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaiset.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa säädetään johdonmukaisista toimenpiteistä, jotka koskevat:

- elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä,
- kalastuksen ympäristövaikutusten rajoittamista,
- kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käytön edellytyksiä,
- rakennepolitiikkaa ja laivastokapasiteetin sääntelyä,
- valvontaa ja täytäntöönpanoa,
- vesiviljelyä,
- yhteistä markkinajärjestelyä, ja
- kansainvälisiä suhteita.

2 artikla

Tavoitteet

1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävä olosuhteet.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollistamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja saattamaan

kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemeihin mahdollisimman vähäisiksi. Sen tavoitteena on ottaa kalastuksenhoidossa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa. Sen tavoitteena on edistää taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettavaa tehokasta kalastustoimintaa tarjoamalla kohtuullinen elintaso niille, jotka ovat riippuvaisia kalastustoiminnasta, ja ottamalla huomioon kuluttajien edut.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan seuraavia hyvän hallintotavan periaatteita:

- vastuiden selkeä määrittely sekä yhteisön että kansallisella ja paikallisella tasolla;
- moitteettomille tieteellisille lausunnoille perustuva päätöksentekomenettely, joka tuottaa oikea-aikaisia tuloksia;
- alan toimijoiden laaja osallistuminen kaikkiin harjoitettavan politiikan vaiheisiin sen laatimisesta täytäntöönpanoon;
- yhdenmukaisuus yhteisön muiden politiikkojen, erityisesti ympäristö-, sosiaali-, alue-, kehitysyhteistyö-, terveys- ja kuluttajansuojapolitiikan kanssa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'yhteisön vesillä' jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perustamissopimuksen liitteessä II mainittujen alueiden lähivesiä;
- 'elollisilla vesiluonnonvaroilla' käytettävissä ja saatavilla olevia elollisia merellisiä luonnonvaroja, myös anadromisia ja katadromisia lajeja sinä aikana, jonka ne elävät meressä;
- 'kalastusaluksella' aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;
- 'yhteisön kalastusaluksella' jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja yhteisössä rekisteröityä kalastusalusta;
- 'kestävällä hyödyntämisellä' kannan hyödyntämistä tavalla, joka ei vaaranna kannan hyödyntämistä tulevaisuudessa ja jolla ei ole kielteistä vaikutusta meriekosysteemeihin;
- 'kalastuskuolevuudella' jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliiden osuutta verrattuna kyseisenä ajanjaksona käytettävissä olevaan keskimääräiseen kantaan;
- 'kannalla' tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää elollista vesiluonnonvaraa;
- 'pyyntiponnistuksella' kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse alusten joukosta, sillä tarkoitetaan joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa;
- 'kalastuksenhoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla' sitä, että riittävien tieteellisten tietojen puuttumista ei käytetä perusteena lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi;

⁽¹⁾ EYVL L 20, 28.1.1976, s. 19.

- j) 'rajaviitearvoilla' kalakantojen koon parametrien (kuten biomassassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita olisi vältettävä, koska niihin liittyy tuntematonta populaatiodynamiikkaa, kantojen romahtamista tai heikentynyttä rekrytoitumista;
- k) 'säilyttämistä koskevilla viitearvoilla' kalakantojen koon parametrien (kuten biomassassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita käytetään kalastuksenhoidossa esimerkiksi hyväksyttävän biologisen riskirajan tai halutun lisääntymistason osalta;
- l) 'turvallisilla biologisilla rajoilla' sellaisia kannan tilasta tai sen hyödyntämisestä kertovia indikaattoreita, joiden puitteissa tiettyjen rajaviitearvojen rikkomisvaara on vähäinen;
- m) 'saalisrajalla' jonkin kannan tai kantaryhmän purettuja saaliita koskevaa määrällistä rajaa tietyssä ajanjaksona, jollei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu;
- n) 'kalastuskapasiteetilla' neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 (1) 4 ja 5 artiklan mukaista aluksen vetoisuutta bruttonneina (bt) ja sen tehoa kilowatteina (kW). Tietyn tyyppisen kalastuksen osalta neuvosto voi määrittää kapasiteetin esimerkiksi aluksen pyydysten lukumääränä ja/tai kokona;
- o) 'laivastosta poistolla' kalastusaluksen poistamista jäsenvaltion kalastusalusrekisteristä edellyttäen, että noudatetaan 15 artiklan 1 kohtaa;
- p) 'laivastoon lisäämisellä' kalastusaluksen rekisteröimistä jäsenvaltion kalastusalusrekisteriin;
- q) 'kalastusmahdollisuudella' määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan pyyntinä ja/tai pyyntiponnistuksena;
- r) 'yhteisön kalastusmahdollisuuksilla' yhteisön käytössä yhteisön vesillä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin on lisätty yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön vesien ulkopuolella ja joista on vähennetty kolmansille maille myönnetty yhteisön kalastusmahdollisuudet.
- b) 6 artiklassa säädettyjen hoitosuunnitelmien hyväksyminen;
- c) tavoitteiden vahvistaminen kantojen kestäväälle hyödyntämiselle;
- d) saaliiden rajoittaminen;
- e) kalastamaan oikeutettujen alusten lukumäärän ja tyyppien vahvistaminen;
- f) pyyntiponnistuksen rajoittaminen;
- g) muun muassa seuraavien teknisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen:
- i) pyydysten rakennetta, aluksella olevien pyydysten lukumäärää, kokoa ja käyttötapoja sekä näillä pyydyksillä kalastettaessa aluksella pidettäväksi hyväksyttyjen saaliiden koostumusta koskevat toimenpiteet;
 - ii) vyöhykkeet ja/tai ajanjaksot, joilla kalastustoiminta on joko kiellettyä tai sitä on rajoitettu muun ohessa kutu- ja kasvualueiden suojelemiseksi;
 - iii) aluksella pidettävien ja/tai aluksesta purettavien kalojen sallittu vähimmäiskoko;
 - iv) erityistoimenpiteet kalastustoimien meriekosysteemeihin ja muihin kuin kohdelajeihin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi;
- h) kannustimien luominen, taloudelliset kannustimet mukaan luettuina, valikoivamman tai vaikutuksiltaan vähäisen kalastuksen edistämiseksi;
- i) vaihtoehtoisia kalastuksenhoitomenetelmiä koskevien koehankkeiden toteuttaminen.

5 artikla

Elvytysuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy elvytysuunnitelmat ensisijaisesti sellaisten kantojen kestäväälle hyödyntämiselle, jotka ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella.
2. Elvytysuunnitelmien tarkoituksena on varmistaa kantojen elpyminen turvallisiin biologisiin rajoihin.

Suunnitelmiin sisältyvät säilyttämistä koskevat viitearvot, kuten tavoitearvot, joita käytetään arvioitaessa kantojen toipumista turvallisiin biologisiin rajoihin.

Tavoitearvot ilmoitetaan

- a) populaation kokona ja/tai
- b) pitkäaikaisena tuottona ja/tai
- c) kalastuskuolevuutena ja/tai
- d) saaliiden vakautena.

Elvytysuunnitelmat voivat tarvittaessa sisältää myös tavoitearvoja, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai meriekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen ennallaan pitämistä tai parantamista.

II LUKU

Säilyttäminen ja kestävyys

4 artikla

Toimenpidetyypit

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi neuvosto vahvistaa yhteisön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kestävä kalastustoiminnan harjoittamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vahvistetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot sekä erityisesti 33 artiklan 1 kohdalla perustetun tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean laatimat kertomukset sekä 31 artiklalla perustetuilta alueellisilta neuvoo-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot. Niihin voivat kunkin kannan tai kalakantaryhmän osalta sisältyä erityisesti seuraavat toimenpiteet, joilla rajoitetaan kalastuskuolevuutta ja kalastustoimien ympäristövaikutuksia:

- a) 5 artiklassa säädettyjen elvytysuunnitelmien hyväksyminen;

(1) EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3259/94 (EYVL L 339, 29.12.1994, s. 11).

Jos elvytysuunnitelmissa vahvistetaan useampi kuin yksi tavoitearvo, niissä on ilmoitettava näiden tavoitearvojen tärkeysjärjestys.

3. Elvytysuunnitelmat on laadittava kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella ja niissä on otettava huomioon asianomaisten tieteellisten elinten suosittelemat rajaviitearvot. Niissä on varmistettava kantojen kestävä hyödyntäminen ja se, että kalastustoiminnan meriekosysteemiin kohdistuva vaikutus pysyy kestävällä tasolla.

Ne voivat kattaa joko yhden tai useamman kannan kalastuksen, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastuksen vuorovaikutus.

Elvytysuunnitelmat ovat monivuotisia ja niissä on ilmoitettava arvioitu aikataulu asetettujen tavoitearvojen saavuttamiselle.

4. Elvytysuunnitelmiin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan c—h alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekä pyyntisääntöjä, jotka muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä saalisrajojen hallinnoimiseksi.

Elvytysuunnitelmissa on pyyntiponnistuksen rajoituksia, jollei tämä ole tarpeetonta suunnitelman tavoitearvon saavuttamiseksi. Suunnitelmiin sisällytettävien toimenpiteiden on oltava suhteutettuja tavoitteisiin, tavoitearvoihin ja arvioituun aikatauluun nähden, ja niistä päättää neuvosto, joka ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) kannan tai kantojen säilyttämistä koskeva tilanne,
- b) kannan tai kantojen biologiset ominaisuudet,
- c) kyseisten kantojen kalastuksen ominaisuudet, ja
- d) toimenpiteiden taloudellinen vaikutus kyseiseen kalastukseen.

5. Komissio raportoi siitä, miten tehokkaasti elvytysuunnitelmien tavoitteet on saavutettu.

6 artikla

Hoitosuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy tarvittavat hoitosuunnitelmat kantojen pitämiseksi turvallisissa biologisissa rajoissa, jotta kantoja hyödyntävä kalastustoiminta tapahtuu turvallisten rajojen sisällä.

2. Hoitosuunnitelmissa vahvistetaan säilyttämistä koskevat viitearvot, kuten tavoitearvot, joiden perusteella arvioidaan kantojen pysymistä näissä rajoissa. Tällöin sovelletaan 5 artiklan 2 kohdan a—d alakohtaa.

Hoitosuunnitelmat voivat sisältää myös tavoitearvoja, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai meriekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen ennallaan pitämistä tai parantamista.

Jos hoitosuunnitelmissa vahvistetaan useampi kuin yksi tavoitearvo, niissä on ilmoitettava niiden tavoitearvojen tärkeysjärjestys.

3. Hoitosuunnitelmat on laadittava kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella ja niissä on otettava huomioon asianomaisten tieteellisten elinten suosittelemat rajaviitearvot. Niissä on varmistettava kantojen kestävä hyödyntäminen ja se, että kalastustoiminnan meriekosysteemiin kohdistuva vaikutus pysyy kestävällä tasolla.

Ne voivat kattaa joko yhden tai useamman kannan kalastuksen, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastuksen vuorovaikutus.

Hoitosuunnitelmat ovat monivuotisia, ja niissä on ilmoitettava arvioitu aikataulu asetettujen tavoitearvojen saavuttamiselle.

4. Hoitosuunnitelmiin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan d—i alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekä pyyntisääntöjä, jotka muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä saalisrajojen hallinnoimiseksi.

Hoitosuunnitelmiin sisällytettävien toimenpiteiden on oltava suhteutettuja tavoitteisiin, tavoitearvoihin ja arvioituun aikatauluun ja niistä päättää neuvosto, joka ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) kannan tai kantojen säilyttämistä koskeva tilanne,
- b) kannan tai kantojen biologiset ominaisuudet,
- c) kyseisten kantojen kalastuksen ominaisuudet, ja
- d) toimenpiteiden taloudellinen vaikutus kyseiseen kalastukseen.

5. Komissio raportoi siitä, miten tehokkaasti hoitosuunnitelmien tavoitteet on saavutettu.

7 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on olemassa näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen näiden kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Jäsenvaltion on toimitettava pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle, muille jäsenvaltioille ja asianomaisille alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille. Nämä voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio tekee päätöksen 15 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kiireellisiä toimenpiteitä sovelletaan välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille ja ne julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

5. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tätä koskevan pyynnön.

8 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu vakava ja ennalta arvaamaton uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meriekosysteemille jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa enintään kolme kuukautta kestäviä kiireellisiä toimenpiteitä, jos aiheeton viivyttely johtaisi vahinkoon, jota olisi vaikea korjata.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, on ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle sekä asianomaisille muille jäsenvaltioille ja alueellisille neuvoo-antaville toimikunnille lähettämällä näille kyseinen toimenpideluonnos ja sen perustelut ennen toimenpiteiden hyväksymistä.

3. Asianomaiset jäsenvaltiot ja alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat voivat jättää kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta. Komissio vahvistaa tai peruuttaa toimenpiteen tai muuttaa sitä 15 työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta.

4. Komission päätös annetaan tiedoksi asianomaisille jäsenvaltioille. Se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tätä koskevan pyynnön.

9 artikla

Jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamat toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi sekä kalastuksen meriekosysteemiin kohdistamien vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista edellyttäen, että yhteisö ei ole toteuttanut erityisesti kyseistä aluetta koskevia säilyttämis- ja kalastushoitotoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden on oltava yhteensopivia 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö.

Jos jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet todennäköisesti koskevat jonkin toisen jäsenvaltion aluksia, toimenpiteet voidaan toteuttaa vasta sen jälkeen, kun komissiota, kyseistä jäsenvaltiota ja asianomaisia alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia on kuultu toimenpideluonnoksesta, johon on liitetty perustelut.

2. Muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin sovellettaviin toimenpiteisiin on sovellettava 8 artiklan 3–6 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden toimenpiteet, joita sovelletaan ainoastaan niiden oman lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä kantojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi suvereniteettiinsa ja lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla edellyttäen, että

- a) toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin ja yhteisössä rekisteröityihin kalastusaluksiin tai, jos kyseessä on kalastustoiminta, jota ei toteuteta kalastusaluksella, kyseiseen jäsenvaltioon asettautuneisiin henkilöihin, ja
- b) toimenpiteet ovat 2 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden mukaisia ja vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö.

III LUKU

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen

11 artikla

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpiteitä vakaan ja kestävänsä tasapainon saavuttamiseksi kalastuskapasiteettinsa ja kalastusmahdollisuuksiensa välillä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 12 artiklassa ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitettuja kalastuskapasiteetin viitetasoja ylitetä.

3. Alusta ei saa poistaa julkisella tuella tuetusta laivastosta, ellei asetuksessa (EY) N:o 3690/93⁽¹⁾ määriteltyä kalastuslisenssiä ja, silloin kun niistä on säädetty, asiaa koskevissa asetuksissa määriteltyjä kalastuslupia ole sitä ennen peruutettu. Lisenssiä tai tarvittaessa kyseessä olevaa kalastusta koskevia kalastuslupia vastaavaa kapasiteettia ei voi korvata.

4. Jos julkista tukea on myönnetty sellaisen kalastuskapasiteetin poistoon, joka ylittää sen kapasiteetin vähentämisen, joka on tarpeen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitetasojen noudattamiseksi, poistettu kapasiteettimäärä on ilman eri toimenpiteitä vähennettävä viitetasoista. Näin saaduista viitetasoista tulee uudet viitetasot.

⁽¹⁾ EYVL L 341, 31.12.1993, s. 93.

5. Vähintään viiden vuoden ikäisten kalastusalusten nykyai-kaistaminen pääkannen yläpuolella turvallisuuden, työskente-lyolosuhteiden, hygienian ja tuotteiden laadun parantamiseksi saa lisätä aluksen vetoisuutta edellyttäen, että tällä nykyaikaista-misella ei lisätä aluksen pyyntikykyä. Tämän artiklan ja 12 artiklan mukaisia viitetasoja on mukautettava vastaavasti. Vastaavaa kapasiteettia ei tarvitse ottaa huomioon jäsenval-tioiden vahvistaessa 13 artiklassa tarkoitettujen alusten laivas-toon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Kalastuslaivastojen viitetasot

1. Komissio vahvistaa kullekin jäsenvaltiolle sen lipun alla purjehtivien yhteisön alusten bruttotonneina ja kilowatteina ilmoitetut kokonaiskalastuskapasiteetin viitetasot 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Viitetasot ovat neuvoston päätöksen 97/413/EY⁽¹⁾ mukaisesti kullekin laivaston osalle 31 päiväksi joulukuuta 2002 vahvistet- tujen monivuotisen ohjausohjelman 1997—2002 tavoitteiden summa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Laivastoon lisäämistä ja laivastosta poistoa koskevat järjes- telyt

1. Jäsenvaltioiden on hoidettava alusten laivastoon lisäämiset ja laivastosta poistot siten, että 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen:

- a) uuden kapasiteetin ilman julkista tukea tapahtuva lisääminen laivastoon korvataan sellaisella aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla, joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää;
- b) uuden kapasiteetin lisääminen laivastoon käyttäen 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen myönnettyä julkista tukea korva- taan aiemmalla ilman julkista tukea tapahtuvalla poistolla,
 - i) joka vastaa vähintään samaa kapasiteettimäärää, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttovetoisuus on enintään 100 GT, tai
 - ii) jonka määrä on vähintään 1,35 kertaa kyseinen kapasi- teettimäärä, jos lisätään uusia aluksia, joiden bruttoveto-isuus on yli 100 GT.

2. Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen sitoutua uuden julkisen tuen antamiseen laivaston uudistamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välisenä aikana vähennettävä laivastonsa kokonaiskapasiteettia 3 prosentilla koko tällä kaudella 12 artik- lassa tarkoitettuihin viitetasoihin nähden.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27, päätös sellaisena kuin se on muutet- tuna päätöksellä 2002/70/EY (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 77).

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan hyväksyä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Tietojen vaihto

1. Komissio esittää joka vuosi yhteenvedon tuloksista, jotka jäsenvaltiot ovat saavuttaneet pyrkimyksissään saavuttaa kalas- tuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välinen kestävä tasapaino. Yhteenvedo perustuu kunkin jäsenvaltion antamaan vuosikertomukseen, joka on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivänä.

Komission yhteenvedo ja siihen liitetyt jäsenvaltioiden kerto- mukset toimitetaan ennen vuoden loppua Euroopan parlamen- tillle ja neuvostolle yhdessä tieteellis-teknis-taloudellisen kalas- tuskomitean sekä 30 artiklan 1 kohdalla perustetun kalastus- ja vesiviljelyalan komitean lausunnon kanssa.

2. Tietojen vaihtoa koskevat täytäntöönpanosäännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastusalusrekisterit

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä sen lipun alla purjehti- vista yhteisön kalastusaluksista rekisteriä, johon on sisällyttävä sellaiset vähimmäistiedot alusten ominaisuuksista ja toimin- nasta, jotka ovat tarpeen yhteisön tasolla vahvistettujen toimen- piteiden hallinnoimiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot komission käyttöön.

3. Komissio perustaa yhteisön kalastusalusrekisterin, johon sisältyvät sen 2 kohdan nojalla saamat tiedot, ja antaa sen jäsen- valtioiden käyttöön. Siinä noudatetaan henkilötietojen suojaa koskevia yhteisön säännöksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä menettelyt niiden 2 ja 3 kohdassa tarkoitettussa toimittamisessa noudatettavat voidaan määrittellä 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Yhteisön rahoitustuen ehdollisuus ja pyyntiponnistusten vähentäminen

1. Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityis- kohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽²⁾ mukaista yhteisön rahoitustukea, alusten romuttamiseen myönnettäviä varoja lukuun ottamatta, voidaan myöntää ainoastaan, mikäli jäsenvaltio on noudattanut tämän asetuksen 11, 13 ja 15 artiklaa ja on toimittanut neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ja komission asetuksen (EY) N:o 366/2001⁽³⁾ mukaisesti vaadittavat tiedot.

⁽²⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 179/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽³⁾ EYVL L 55, 24.2.2001, s. 3.

Tässä yhteydessä komissio, annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden tulla kuulluksi, ja suhteutettuna siihen, missä määrin säännöksiä ei ole noudatettu, peruuttaa väliaikaisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 mukaisen rahoitustuen kyseisen jäsenvaltion osalta.

2. Jos komissio käytettävissä olevien tietojen pohjalta katsoo, että jäsenvaltion laivaston kapasiteetti ylittää kapasiteetin, jota se on velvollinen noudattamaan 11, 13 ja 15 artiklan nojalla, se ilmoittaa siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tämän jäsenvaltion on välittömästi vähennettävä pyyntiponnistustaan tasolle, jolla se olisi ollut jos 11, 13 ja 15 artiklaa olisi noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näistä artikloista johtuvien velvoitteiden noudattamista. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava vähentämissuunnitelmansa komissiolle sen seikan 30 artiklan 2 kohdassa esitettyä menettelyä noudattaen tapahtuvaksi todentamiseksi, vastaako vähennys kapasiteetin ylitystä.

IV LUKU

Vesialueille pääsyä ja elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevat säännöt

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Yhteisön kalastusaluksilla on yhtäläinen pääsy vesialueille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla yhteisön vesillä lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jolle II luvun mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2012 oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapuruussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tässä kohdassa esitetyistä järjestelyistä. Neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä säännöksistä, joita noudatetaan edellä mainittujen järjestelyjen jälkeen.

18 artikla

Shetlandinsaarten kieltoalue

1. Liitteessä II määritellyllä alueella olevien erityisen tärkeiden lajien osalta, jotka ovat biologisesti herkkiä hyödyntämisominaisuuksiensa vuoksi, säädellään perpendikkelpituudel-

taan vähintään 26-metrinen yhteisön kalastusalueiden muihin pohjakalalajeihin kuin harmaaturskaan ja mustakitaturskaan kohdistuvaa kalastustoimintaa ennakkolupajärjestelmän avulla tässä asetuksessa ja erityisesti liitteessä II säädettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset 1 kohdan soveltamista ja täytäntöönpanomenettelyjä koskevat säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevien sääntöjen tarkistaminen

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisön lainsäädännössä säädettyistä vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevista muista kuin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista säännöistä kertomuksen, jossa se arvioi näiden sääntöjen voimassa säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden kannalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon 17 artiklan 1 kohdassa vahvistetun periaatteen neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä muutoksista, jotka on tarpeen tehdä näihin sääntöihin.

20 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakaminen

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta saaliita ja/tai pyyntiponnistuksia koskevista rajoista ja kalastusmahdollisuuksien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken sekä ehdoista, jotka liittyvät kyseisiin rajoihin. Kalastusmahdollisuudet jaetaan jäsenvaltioiden kesken siten, että kullekin jäsenvaltiolle taataan sen kalastustoimien suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastustoiminnan osalta.

2. Kun yhteisö vahvistaa uusia kalastusmahdollisuuksia, neuvosto päättää näiden mahdollisuuksien jakamisesta ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edut.

3. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä sille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta menetelmästä sen lipun alla purjehtivien alusten osalta yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Sen on ilmoitettava jakomenetelmä komissiolle.

4. Neuvosto vahvistaa kolmansien maiden käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ja jakaa ne kullekin kolmannelle maalle.

5. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetty kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

V LUKU

Yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmä

21 artikla

Tavoitteet

Yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän mukaisesti valvotaan vesialueille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

22 artikla

Vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kalastustuotteiden kaupan pitämistä koskevat ehdot

1. Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvien toimien harjoittaminen on kiellettyä, jollei seuraavia vaatimuksia noudateta:

- a) kalastusaluksella on oltava mukana aluksen kalastuslisenssi ja tarvittaessa myös sen kalastusluvat;
- b) kalastusaluksella on oltava asennettuna toimiva järjestelmä, jonka avulla sen paikantaminen ja tunnistaminen kaukoseurantajärjestelmien avulla on mahdollista. Tätä vaatimusta on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2004 aluksiin, joiden suurin kokonaispituus on yli 18 metriä, ja 1 päivästä tammikuuta 2005 aluksiin, joiden suurin kokonaispituus on yli 15 metriä;
- c) aluksen päällikön on viipymättä kirjattava ja raportoitava kalastustoimia koskevat tiedot, myös tiedot puretuista ja jälleenlaivatuista saaliista. Kirjatuista tiedoista on toimitettava jäljennös viranomaisten käyttöön. Neuvosto päättää vuonna 2004 velvollisuudesta toimittaa kyseiset tiedot sähköisesti. Neuvosto toteuttaa ennen 1 päivää kesäkuuta 2004 yhteistyössä komission kanssa kokeiluhankkeita käytettävän tekniikan arvioimiseksi;
- d) aluksen päällikön on päästettävä tarkastajat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä; tarkkailijajärjestelmää sovellettaessa päällikön on päästettävä myös tarkkailijat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä;
- e) aluksen päällikön on noudatettava saaliiden purkamista, jälleenlaivausta, yhteisiä kalastustoimia, pyydyksiä, verkkoja sekä alusten merkitsemistä ja tunnistamista koskevia ehtoja ja rajoituksia.

2. Kalastustuotteiden kaupan pitämiseen sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) kalastustuotteita saa myydä kalastusalukselta ainoastaan rekisteröidyille ostajille tai rekisteröidyissä huutokaupoissa;
- b) ostajan, joka ostaa kalastustuotteita kalastusalukselta ensimmäisessä myynissä, on oltava viranomaisten rekisteröimä;

c) ostajan, joka ostaa kalastustuotteita ensimmäisessä myynissä, on toimitettava viranomaisille kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset, paitsi jos myynti tapahtuu rekisteröidyssä huutokaupassa, jonka pitäjällä on velvollisuus toimittaa kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset viranomaisille;

d) kaikkien purkamis- tai maahantuontipaikasta muualle kuljettavien yhteisössä aluksesta purettujen tai yhteisöön tuotujen kalastustuotteiden, joita koskevia kauppalaskuja tai myynti-ilmoituksia ei ole toimitettu viranomaisille, mukana on ensimmäiseen myyntiin saakka oltava kuljettajan laatima asiakirja;

e) tiloista tai kuljetusvälineistä vastaavien henkilöiden on otettava tarkastajat vastaan ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä;

f) jos jollekin lajille on vahvistettu vähimmäiskoko, myynnistä, varastoinnista ja kuljetuksista vastaavien toimijoiden on kyettävä osoittamaan tuotteiden maantieteellinen alkuperä.

Tämän kohdan vaatimukset eivät koske ostajaa, joka ostaa tuotteita, joita ei sen jälkeen saateta markkinoille, vaan käytetään ainoastaan yksityiseen kulutukseen.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat kattaa erityisesti 1 artiklan soveltamisalaan kuuluvia toimia harjoittavien jäsenvaltioiden, alusten päällikköjen ja kaikkien muiden oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden dokumentointi-, kirjaamis-, raportointi- ja tiedonantovelvollisuudet.

Sääntöihin voi myös sisältyä poikkeuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista velvollisuuksista, jos ne ovat perusteltuja elollisiin vesiluonnonvaroihin kohdistuvien vaikutusten vähäisyyden vuoksi tai jos näistä velvollisuuksista aiheutuva taakka olisi suhteeton toiminnan taloudelliseen merkitykseen verrattuna.

23 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jollei yhteisön lainsäädännössä ole toisin säädetty, jäsenvaltioiden on taattava yhteisen kalastuspolitiikan tehokas valvonta, tarkastus ja sääntöjen täytäntöönpano.

2. Jäsenvaltioiden on valvottava yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia alueellaan tai niiden suvereni-teettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla. Niiden on myös valvottava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja, rajoittamatta ensisijaista lippuvaltion vastuuta, niiden kansalaisten vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä sekä kalastustoimia yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tarkkailijoiden sijoittamisesta kalastusaluksille ja aiheellisten päätösten, myös kalastustoimintojen kieltämistä koskevien, tekemisestä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jaettava taloudelliset ja henkilöresurssit ja luotava tarvittavat hallinnolliset ja tekniset rakenteet tehokkaan valvonnan, tarkastuksen ja täytäntöönpanon varmistamiseksi ja käytettävä siihen muun muassa satelliittiseurantajärjestelmiä. Neuvosto päättää vuonna 2004 velvollisuudesta ottaa käyttöön alusten kaukoha-vaintojärjestelmä. Jäsenvaltiot toteuttavat ennen 1 päivää kesä-kuuta 2004 yhteistyössä komission kanssa kokeiluhankkeita käytettävän tekniikan arvioimiseksi. Kussakin jäsenvaltiossa yksi viranomais on vastuussa kalastustoimintaa koskevien tietojen keräämisen ja tarkistamisen yhteensovittamisesta, tietojen toimittamisesta komissiolle sekä yhteistyöstä komission kanssa.

4. Jos komissio on todennut, että jokin jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kalastusmahdollisuudet, komissio vähentää kyseisen jäsenvaltion tulevia kalastusmahdollisuuksia.

Jos sen välittömänä seurauksena, että jokin jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kalastusmahdollisuudet, jokin toinen jäsenvaltio ei ole voinut käyttää loppuun omia kalastusmahdol-lisuuksiaan, 1 kohdan mukaisesti vähennettyjä kalastusmahdol-lisuuksia vastaavat kalastusmahdollisuudet voidaan kokonaan tai osittain jakaa uudelleen tälle jäsenvaltiolle. Uudelleen jaka-misesta päätetään ottaen huomioon sekä vesiluonnonvarojen säilyttäminen että molempien asianomaisten jäsenvaltioiden etu korvauksen suorittamisessa.

Komissio tekee päätökset 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanoa ja myös jäsenvaltioiden suorittamaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun viran-omaisen nimeämistä koskevat säännöt sekä tarkkailijoiden sijoittamista aluksille, heidän vastuutaan, tehtäviään ja kulujaan koskevat säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tarkastukset ja täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanotoimenpiteet alueellaan taikka suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesialueilla. Niiden on myös toteutettava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastus-alusten ja niiden kansalaisten kalastustoimiin yhteisön vesien ulkopuolella liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Näihin toimenpiteisiin sisältyy:

- a) pistokokeita sekä tarkastuksia kalastusaluksilla ja yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja;
- b) kalastusalusten paikannuksia;
- c) tutkimuksia, rikkomuksia koskevia oikeustoimia ja seuraamus-kia 25 artiklan mukaisesti;
- d) ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä 25 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- e) toimenpiteitä, joilla estetään niiden kansalaisten osallistu-minen sellaisiin kalastustoimiin, joissa ei noudateta sovellet-tavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta.

Toteutetuista toimenpiteistä on laadittava asianmukaiset asia-kirjat. Toimenpiteiden on oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.

Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt, vertailukoh-teeksi aiotut mukaan luettuina, voidaan antaa 30 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

25 artikla

Rikkomusten seuranta

1. Jos yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, joihin kuuluu hallinnollisen tai rikosoikeudellisen menettelyn aloittaminen vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan nojalla aloitettujen menettelyjen on oltava sellaisia, että ne asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistavat, että rikkomuksista vastuussa oleva henkilö menettää rikkomuksen tuottaman taloudellisen hyödyn, ja että ne saavat aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa rikko-musten vakavuuteen, ja ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaa-tuisia rikkomuksia.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyistä johtuvia seuraamus-kia voivat olla rikkomuksen vakavuudesta riippuen muun muassa:

- a) sakko;
- b) kiellettyjen pyydysten ja saaliiden takavarikointi;
- c) aluksen vakuustakavarikko;
- d) aluksen väliaikainen käytöstä poisto;
- e) lisenssin väliaikainen keskeyttäminen;
- f) lisenssin peruuttaminen.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyistä velvollisuuksista riip-pumatta neuvosto laatii 3 kohdassa olevan luettelon perusteella luettelon toimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden on sovellettava asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyjen vakavien rikko-musten suhteen. Luettelo ei rajoita jäsenvaltioilla olevaa mahdollisuutta panna nämä toimenpiteet täytäntöön joko hallinnollista menettelyä tai rikosoikeudellista menettelyä noudattaen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyä vakavaa rikkomusta suorittamassa olevia, itse teossa tavattuja aluksia, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä jatkamasta tätä menettelyä.

26 artikla

Komission tehtävät

1. Rajoittamatta sille perustamissopimuksen nojalle kuuluvaa vastuuta komissio arvioi ja valvoo jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista ja helpottaa niiden välistä yhteensovittamista ja yhteistyötä.

2. Jos on näyttöä siitä, että yhteistä kalastuspolitiikkaa sovellettaessa ei ole noudatettu säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, ja mikäli tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän tehokkaalle toiminnalle niin, että tarvitaan kiireellisiä toimia, komissio ilmoittaa asiasta kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa vähintään 15 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa noudattavansa sääntöjä ja tehdä omat huomautuksensa. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden huomautukset kaikissa toimissa, joita se mahdollisesti toteuttaa 3 kohdan nojalla.

3. Jos on näyttöä siitä, että tietyillä maantieteellisillä alueilla toteutetut kalastustoimet voivat johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle, komissio voi toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä.

Näiden toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle mahdollisesti aiheutuvaan vakavaan uhkaan nähden.

Toimenpiteet saavat kestää korkeintaan kolme viikkoa. Niiden voimassaoloa voidaan 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehtävällä päätöksellä pidentää enintään kuuteen kuukauteen, sikäli kuin tämä on tarpeen elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.

Toimenpiteet on peruutettava välittömästi, kun komissio toteaa, että kyseistä vaaraa ei enää ole.

4. Jos jonkin jäsenvaltion kiintiö, osuus tai käytössä oleva osa on katsottava kokonaan käytetyksi, komissio voi saatavilla olevien tietojen pohjalta välittömästi lopettaa kalastustoiminnan.

5. Sen estämättä, mitä 23 artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio valvoo kolmansien maiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoimintaa yhteisön vesillä, mikäli tästä on säädetty yhteisön lainsäädännössä. Tätä varten komissio ja jäsenvaltiot, joita asia koskee, tekevät yhteistyötä ja sovittavat yhteen toimensa.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Komission suorittama arviointi ja valvonta

1. Komissio voi arvioidakseen ja valvoakseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista jäsenvaltioissa omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja panna toimeen tarkastuksia, tutkimuksia, tarkistuksia ja selvityksiä, jotka koskevat sitä, miten jäsenvaltiot soveltavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Se voi tarkastaa erityisesti:

a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa näiden sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;

b) kansallisten hallintotapojen sekä tarkastus- ja valvontatoimien yhteensopivuutta sääntöjen kanssa;

c) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhteensopivuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;

d) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvonta- ja täytäntöönpanotoimia.

Tässä tarkoituksessa komissio voi toteuttaa tarkastuksia niin kalastusaluksilla kuin yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja, ja sen käyttöön on annettava kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se toimivaltaansa käyttäessään tarvitsee. Tarkastukset, jotka komissio toteuttaa omasta aloitteestaan ja ilman kyseisen jäsenvaltion tarkastajien apua saavat tapahtua ainoastaan kalastusaluksilla ja paikoissa, joissa ensimmäinen aluksesta purku tai ensimmäinen myynti suoritetaan, ja ne rajoittuvat koskemaan alueita tai kantoja, joita koskee asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artiklassa säädetty erityinen valvontaohjelma.

Komission tarkastajien on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta ilmenevät heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa. Komission tarkastajien toimivalta ei ylitä kansallisten tarkastajien toimivaltaa, eikä heillä ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia. Komission ilman kyseisen jäsenvaltioiden tarkastajien apua toteuttamaa tarkastusta ei voida suorittaa, jos tarkastuksen kohteena oleva osapuoli vastustaa sitä.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen näitä tehtäviä suorittaessaan tarvitsema apu.

2. Asianomaiselle jäsenvaltiolle on annettava mahdollisuus tutustua tarkastuskertomuksiin.

Komissio antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kertomuksen tuloksista. Komissio noudattaa henkilötietojen suojaa koskevia yhteisön säännöksiä.

Jos komissio suorittaa tarkastuksen omasta aloitteestaan ja ilman asianomaisen jäsenvaltion kansallisten tarkastajien läsnäoloa, se tiedottaa tästä kyseiselle jäsenvaltiolle päivää ennen tarkastuksen päättymistä ja toimittaa sille kuukauden kuluessa kertomuksen tuloksista.

Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia aloittamaan menettelyä yksittäisiä henkilöitä vastaan edellä mainitun kertomuksen tulosten perusteella.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Komissio laatii joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan, 1 kohdan mukaista toimintaansa sekä jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista koskevan arviointikertomuksen. Jäsenvaltioille ilmoitetaan joka vuosi komission kussakin jäsenvaltiossa 1 kohdan mukaisesti suorittamien tarkastusten määrä tarkastusten tyyppin mukaan eriteltynä.

28 artikla

Yhteistyö ja yhteensovittaminen

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja kolmansien maiden kanssa varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille niiden sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tarvittavaa apua.

2. Kun on kysymys rajat ylittävien kalastustoimien valvonnasta ja tarkastamisesta, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä luvussa tarkoitettut toimet sovitetaan yhteen. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on vaihdettava tarkastajia.

3. Jäsenvaltioilla on oikeus tarkastaa kaikilla yhteisön vesillä lippunsa alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien merialueiden ulkopuolella, sanotun kuitenkin rajoittamatta rantajäsenvaltion ensisijaista vastuuta.

Jäsenvaltioilla on oikeus suorittaa tarkastuksia kalastusaluksilla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti, kun on kyse kalastustoiminnasta niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien merialueiden ulkopuolella sijaitsevilla yhteisön vesillä ainoastaan, jos:

- a) kyseinen rantajäsenvaltio on antanut siihen luvan, tai
- b) on hyväksytty erityinen valvontaohjelma asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioilla on oikeus tarkastaa kansainvälisillä merialueilla toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset.

Muissa kuin tässä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat sallia toistensa toteuttaa tarkastuksia yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti.

4. Komissio laatii jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien nimeämisten perusteella 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen luettelon yhteisön tarkastajista, tarkastusaluksista ja tarkastukseen käytettävistä ilma-aluksista sekä muista tarkastuskeinoista, joilla on lupa suorittaa tässä luvussa säädetty tarkastukset yhteisön vesillä ja yhteisön kalastusaluksilla.

5. Yhteisön tarkastajien tai muiden jäsenvaltioiden tarkastajien taikka komission tarkastajien laatimat tarkastus- ja valvontakertomukset ovat hyväksyttäviä todisteita minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niitä on tosinetoja todennettaessa pidettävä yhdenvertaisina jäsenvaltioiden tarkastus- ja valvontakertomusten kanssa.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan vasta sen jälkeen, kun niiden täytäntöönpanoa koskevat säännöt on annettu.

VI LUKU

Päätöksenteko ja kuuleminen

29 artikla

Päätöksentekomenettely

Jollei muualla tässä asetuksessa toisin säädetä, neuvosto toimii perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea.
 2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
- Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 20 työpäiväksi.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 60 työpäiväksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

31 artikla

Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat

1. Perustetaan alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia, joiden tehtävänä on auttaa 2 artiklan 1 kohdan tavoitteiden saavuttamisessa ja erityisesti toimia komission neuvonantajina tiettyjen merialueiden tai kalastusvyöhykkeiden kalastuksenhoitoa koskevissa asioissa.

2. Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat muodostuvat pääasiassa kalastajista ja muista yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuspiiriin kuuluvien eturyhmien, kuten kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joilla on kalastusalan etuja kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, kalastus- ja vesiviljelyalojen sekä ympäristö- ja kuluttajajärjestöjen edustajista sekä tieteellisistä asiantuntijoista.

3. Kansallisten ja alueellisten hallintoelinten edustajilla, joilla on kalastusalan etuja kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, on oikeus osallistua alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien toimintaan jäsenenä tai tarkkailijoina. Komissio voi olla läsnä toimikuntien kokouksissa.

4. Komissio voi kuulla alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia toimenpide-ehdotusten johdosta, esimerkiksi sellaisten, jotka koskevat perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella toteutettavia monivuotisia elvytys- tai hoitosuunnitelmia, jotka se aikoo esittää ja jotka koskevat erityisesti asianomaisen alueen kalataloutta. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kuulla toimikuntia myös muiden toimenpiteiden johdosta. Nämä kuulemiset eivät rajoita tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean eivätkä kalatalous- ja vesiviljelykomitean kuulemista.

5. Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat voivat:

- a) antaa suosituksia ja tehdä komissiolle tai jäsenvaltiolle ehdotuksia kalastuksenhoitoon liittyvistä asioista joko omasta aloitteestaan tai komission taikka asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä;
- b) ilmoittaa komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista sekä antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisten ongelmien hoitamiseksi;
- c) suorittaa muita niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeellisia toimia.

Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien on annettava kalatalous- ja vesiviljelykomitealle tietoja toiminnastaan.

32 artikla

Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamismenettely

Neuvosto tekee päätöksen alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan perustamisesta. Alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan toimialueen on koskettava vähintään kahden jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvia merialueita. Alueellinen neuvoo-antava toimikunta vahvistaa työjärjestyksensä.

33 artikla

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea

1. Perustetaan tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries, STECF). Tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa on kuultava säännöllisesti elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen ja

hoidon kannalta merkittävistä kysymyksistä, jollaisia ovat muun muassa biologiset, taloudelliset, ympäristölliset, sosiaaliset ja tekniset tekijät.

2. Komissio ottaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon huomioon, kun se tekee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastuksenhoitoa koskevia ehdotuksia.

VII LUKU

Loppusäännökset

34 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja (ETY) N:o 101/76.

2. Viittauksia 1 kohdan nojalla kumottujen asetusten säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin.

35 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisen kalastuspolitiikan toiminnasta II ja III luvun osalta vuoden 2012 loppuun mennessä.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. FISCHER BOEL

LIITE I

17 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN RANNIKKOVESILLE PÄÄSY

1. YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Flamborough Headistä itään Spurn Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. Lowestoftista itään Lyme Regisistä etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
4. Lyme Regisistä etelään Eddystonesta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Eddystonesta etelään Longshipsistä lounaaseen	pohjakalat kampasimpukat hummeri langusti	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
6. Longshipsistä lounaaseen Hartland Pointista luoteeseen	pohjakalat langusti hummeri	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
7. Hartland Pointista Lundy Islandista pohjoiseen vedettyyn viivaan	pohjakalat	rajoittamaton
8. Lundy Islandista suoraan länteen vedetystä viivasta Cardigan Harbouriin	kaikki lajit	rajoittamaton
9. Point Lynasista pohjoiseen Morecamben majakkalaivasta itään	kaikki lajit	rajoittamaton
10. County Down	pohjakalat	rajoittamaton
11. New Islandista koilliseen Sanda Islandista lounaaseen	kaikki lajit	rajoittamaton
12. Port Stewartista pohjoiseen Barra Headistä länteen	kaikki lajit	rajoittamaton
13. 57°40' pohjoista leveyttä Butt of Lewisista länteen	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton
14. St Kilda, Flannan Islands	kaikki lajit	rajoittamaton
15. Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N — 5°45' W välistä viivasta länteen	kaikki lajit	rajoittamaton

B. IRLANTI

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Point Lynasista pohjoiseen Mull of Gallowaysta etelään	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mull of Oasta länteen Barra Headistä länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton

C. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islestä itään seuraavien linjojen välissä: Sumbrugh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Whitby High'n majakasta itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandin majakasta itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton
4. St Kildaa ympäröivä alue	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
5. Butt of Lewisin majakasta länteen Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N — 5°45' W väliseen viivaan	silli	rajoittamaton
6. North Ronaa ja Suliskeria (Sulasgeir) ympäröivä alue	silli	rajoittamaton

D. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islestä itään seuraavien linjojen välissä: Sumbrugh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Flamborough Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Cromerista pohjoiseen North Forelandista itään	pohjakalat	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
4. Dungenessin uudesta majakasta etelään Selsey Billistä etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Straight Pointista kaakkoon South Bishopista luoteeseen	pohjakalat	rajoittamaton

2. IRLANNIN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Erris Headistä luoteeseen Sybil Pointista länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mizen Headistä etelään Stagsistä etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
3. Stagsistä etelään Corkista etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli silli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
4. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
5. Carnsore Pointista etelään Haulbowlinesta kaakkoon	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton

B. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Mine Headistä etelään Hook Point	pohjakalat silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
2. Hook Point Carlingford Lough	pohjakalat silli makrilli keisarihummeri kampusimpukat	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton

C. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Stagsistä etelään Carnsore Pointista etelään	silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton

D. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Old Head of Kinsalestä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
2. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	makrilli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	pohjakalat	rajoittamaton
2. Wicklow Headistä itään Carlingford Loughista kaakkoon	pohjakalat	rajoittamaton

3. BELGIAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
3—12 meripeninkulmaa	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
	Ranska	silli	rajoittamaton

4. TANSKAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (Tanskan ja Saksan rajalta Hanstholmiin) (6—12 meripeninkulmaa)	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Blåvands Hukiin	Alankomaat	kampelakalat	rajoittamaton
		turskakalat	rajoittamaton
Blåvands Hukista Bovbjergiin	Belgia	turska	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
		kolja	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
	Alankomaat	punakampela	rajoittamaton
		kielikampela	rajoittamaton

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Thyborønista Hanstholmiin	Belgia	valkoturska	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
		punakampela	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
	Belgia	kielikampela	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton vain kesä- ja heinäkuussa
Skagerrak (Hanstholmista Skageniin) (4—12 meripeninkulmaa)	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
	Saksa	turska	rajoittamaton
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		kielikampela	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
Kattegat (3—12 meripeninkulmaa)	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		keisarihummeri	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
Zeelandista pohjoiseen Forsnæsän majakan kautta kulkevalle leveyspiirille	Saksa	kilohaili	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
Itämeri (Beltit, Juutinrauma ja Bornholm mukaan luettuina) 3—12 meripeninkulmaa	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		lohi	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Skagerrak (4—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3 ⁽¹⁾)—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (3—12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

(¹) Mitattuna rannikkoviivasta.

5. SAKSAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (3—12 meripeninkulmaa) kaikki rannikot	Tanska	pohjakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Amrumin pohjoiskärkeen pisteeseen 54°43' N	Alankomaat	pohjakalat	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
Helgolandia ympäröivä vyöhyke	Yhdistynyt kuningaskunta	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
Itämeren rannikko (3—12 meripeninkulmaa)	Tanska	punakampela	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton

6. RANSKAN JA MERENTAKAISTEN DEPARTEMENTTIEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Koillis-Atlantin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Belgian ja Ranskan rajalta Manchen departementin itäpuolelle (Vire-Grandcamp-les-Bainsin suisto 49°23' 30" N — 1°2' W pohjois-koilliseen)	Belgia	pohjakalat	rajoittamaton
		kampasimpukat	rajoittamaton
	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
Dunkerquesta (2°20' E) Cap d'Antiferiin (0°10' E)	Saksa	silli	rajoittamaton vain loka-kuusta joulukuuhun
Belgian ja Ranskan rajalta läntiseen Cap d'Alprechiin (50°42' 30" N — 1°33' 30" E)	Yhdistynyt kuningaskunta	kaikki lajit	rajoittamaton

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)	Espanja	sardelli	— kohdennettu kalastus, rajoittamaton vain 1.1.—30.6.
Espanjan ja Ranskan rajalta pisteeseen 46°08' N		sardiini	— elävän syötin kalastus vain 1.7.—31.10. — rajoittamaton vain 1.1.—28.2. ja 1.7.—31.12. — lisäksi yllämainittuihin lajeihin liittyvää toimintaa on harjoitettava vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa.
Välimeren rannikko (6—12 meripeninkulmaa)	Espanja	kaikki lajit	rajoittamaton
Espanjan rajalta Cap Leucateen			

7. ESPANJAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)	Ranska	pelagiset kalalajit	Rajoittamaton vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa
Ranskan ja Espanjan rajalta Cap Mayorin majakkaan (3°47' W)			
Välimeren rannikko (6—12 meripeninkulmaa)	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton
Ranskan rajalta Cap Creusiin			

8. ALANKOMAIDEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
(3—12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Belgia	kaikki lajit	rajoittamaton
	Tanska	pohjakala	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
		piikkimakrilli	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
(6—12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Saksa	katkaravut	rajoittamaton
		kaikki lajit	rajoittamaton
Texelin eteläkärjestä länteen Alankomaiden ja Saksan raja	Yhdistynyt kuningaskunta	pohjakalat	rajoittamaton

9. SUOMEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Itämeri (4—12 meripeninkulmaa) (*)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

(*) 3—12 meripeninkulmaa Bogskärin saarten ympärillä.

10. RUOTSIN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Skagerrak (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3 (*)—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
	Suomi	kaikki lajit	rajoittamaton

(*) Mitattuna rannikkoviivasta.

LIITE II

SHETLANDINSAARTEN KIELTOALUE

A. Maantieteelliset rajat

Skotlannin länsirannikolla sijaitsevalta leveysasteelta 58°30' N pisteeseen 59°30' N — 6°15' W

pisteestä 58°30' N — 6°15' W pisteeseen 59°30' N — 5°45' W

pisteestä 59°30' N — 5°45' W pisteeseen 59°30' N — 3°45' W

12 meripeninkulman viivaa pitkin Orkneysaarista pohjoiseen

pisteestä 59°30' N — 3°00' W pisteeseen 61°00' N — 3°00' W

pisteestä 61°00' N — 3°00' W pisteeseen 61°00' N — 0°00' W

12 meripeninkulman viivaa pitkin Shetlandista pohjoiseen

pisteestä 61°00' N — 0°00' W pisteeseen 59°30' N — 0°00' W

pisteestä 59°30' N — 0°00' W pisteeseen 59°30' N — 1°00' W

pisteestä 59°30' N — 1°00' W pisteeseen 59°00' N — 1°00' W

pisteestä 59°00' N — 1°00' W pisteeseen 59°00' N — 2°00' W

pisteestä 59°00' N — 2°00' W pisteeseen 58°30' N — 2°00' W

pisteestä 58°30' N — 2°00' W pisteeseen 58°30' N — 3°00' W

pisteestä 58°30' N — 3°00' W pisteeseen Skotlannin itärannikolla leveysasteella 58°30' N.

B. Sallittu pyyntiponnistus

Enimmäismäärä aluksia, joiden perpendikkeliin välinen pituus on vähintään 26 metriä ja joilla on lupa kalastaa muita pohjakaloja kuin harmaaturskaa ja mustakiturskaa.

Jäsenvaltio	Kalastusalusten sallittu lukumäärä
Ranska	52
Yhdistynyt kuningaskunta	62
Saksa	12
Belgia	2